

Facsa és una indústria nascuda l'any 1959 a Aiguafreda. El seu responsable és Lluís Bru Viñeta, fill i nét d'empresaris: **"El meu avi, el més petit de 12 germans, va iniciar l'activitat industrial de la família. El 1934 fundava la firma d'electrodomèstics Bru, cent per cent catalana. Fins llavors els meus avantpassats s'havien dedicat a la marina mercant."** Així doncs, **"Facsa va néixer del petit taller fundat per l'avi abans de la Guerra. El talleret era en principi una branca auxiliar de l'empresa d'electrodomèstics, ja que en aquell moment trobar components fiables per produir resultava molt difícil."**

"No oblidem que en aquells anys el mercat estava molt protegit, només creixia interiorment. Llavors podíem parlar de 20 marques espanyoles d'electrodomèstics, mentre que actualment no són més de 12 les que dominen el mercat mundial", ens explica en Lluís. Com a resultat, **"als anys 70 Espanya es va trobar amb unes instal·lacions obsoletes i la necessitat de grans inversions per fer front a l'obertura a Europa. A mesura que desapareixien les fronteres, s'ubicaven empreses estrangeres al nostre territori."** Però va arribar la crisi, que va obligar a desenvolupar **"un pla de reestructuració nacional, amb la intervenció del Ministeri d'Indústria, la qual cosa va comportar la pràctica desaparició de totes les firmes autòctones. Afortunadament, gràcies a la qualitat dels seus productes i a la seva imatge de marca, Bru va ser de les poques empreses espanyoles que va gaudir d'una certa continuïtat."** D'aquella etapa, a en Lluís li han quedat gravats uns quants noms: **"El cap d'enginyeria, el senyor Amat, i el director tècnic, el senyor Foix. Entre altres persones, ells em van acompanyar en aquesta trajectòria tan difícil."**

No en faltaven, de dificultats, i és que aquell període fatídic va angoixar de tal manera en Lluís Bru pare, llavors al capdavant de l'empresa familiar, que va caure malalt. De manera que l'emprenedor que ara ens acompanya, en aquella època estudiant de dret, se'n va haver de fer càrrec: **"Em quedava un any per acabar la carrera i ho vaig haver de deixar tot."** Malgrat la seva joventut, ja tenia experiència en el món de la indústria: **"Des dels quinze anys que no sabia el que eren les vacances d'estiu, perquè el meu pare sempre em feia treballar a la cadena de muntatge. Van ser aquells estius el que em va crear la il·lusió per aquesta feina."** Segui com sigui, el moment en què en Lluís va agafar les regnes del negoci no era precisament dolç. Tot i la mala premsa de què eren víctima els empresaris, **"després d'un projecte que es prolongaria durant més de dos anys, vam aconseguir crear una certa complicitat amb algunes centrals sindicals. Al cap i a la fi, tots volíem el mateix: que l'empresa seguís endavant."**

Malgrat que Bru ja no existeix com a marca, el cognom d'aquests catalans continua estant al darrere d'una gran indústria, Facsa, fabricant de resistències: **"A pesar de les dificultats, sempre ens hem abocat en cos i ànima al sector. Avui som una firma amb dues plantes productives a l'Estat espanyol —una a Aiguafreda i l'altra a Madrid— i una empresa participada a Mèxic. Amb 370 empleats a Espanya i uns 80 al país llatinoamericà, fabricuem 21 milions de resistències per a Europa, la Xina i alguns països del Centre d'Amèrica i d'Amèrica del Sud."** El cas de Facsa, doncs, és un bon exemple de l'imparable procés globalitzador que estem vivint. Després d'haver sobreviscut experiències dramàtiques, en Lluís

afirma que **"el factor fonamental que determina l'èxit de qualsevol empresa és un bon equip entusiasmada que remi en la mateixa direcció. L'empresa matriu disposa d'una plantilla fidel que tinc al meu costat des de fa molts anys."**

Aquesta plantilla està **"especialitzada en la fabricació de resistències elèctriques blindades aplicades a petits i grans electrodomèstics: forns, assecadors, estufes... Tenim a la venda unes 20.000 referències. Som el segon fabricant europeu, amb una quota de participació al mercat que oscil·la entre el 20 i el 22%."** En Lluís ens expressa emocionat la il·lusió que li faria que **"el meu pare tingués prou salut per adonar-se de l'abast que avui dia té l'empresa."** De segur que també seria molt feliç de comprovar com el seu fill, dotat d'un admirable olfacte empresarial, ha provat sort —amb molt d'èxit— en altres sectors empresarials, com ara el món dels viatges: **"Sóc soci d'una agència barcelonina, Bes Tours, que actualment factura 4000 milions de pessetes. La llàstima és que no m'hi puc dedicar tant de temps com voldria."** Qui sí que s'hi passa moltes hores són la germana i la filla d'aquest industrial, Anna i Marta.

D'altra banda, el seu fill, Lluís, **"s'està incorporant ara a Facsa, alhora que estudia econòmiques. Vull que tingui uns coneixements teòrics i al mateix temps pràctics del sector. M'interessa que entengui que la indústria és molt dura, però també engrescadora. M'agradaria que fos el meu continuador."** La quarta generació d'empresaris Bru ve amb molta empena: **"El meu fill ja ha passat per diversos departaments del negoci: cadena de muntatge, control de qualitat, comptabilitat... Simultàniament, ha assistit a cursos específics on ha adquirit els coneixements necessaris i concrets de cada activitat. A finals de l'estiu té pensat passar quatre mesos als Estats Units per tal de perfeccionar l'idioma."** En Lluís és un home afortunat. A més d'aquests dos joves, té al seu costat M. Eugènia, la seva dona, **"també procedent d'una família d'industrials"**, que des del primer moment li ha donat tot el suport.

Un suport que també ha vingut de mans de les institucions: **"Quan Bru encara existia com a empresa, van demostrar una certa sensibilitat per la meva situació. Malauradament, en aquella època no era la Generalitat qui disposava del poder econòmic. Tot i així, als industrials catalans ens van ajudar com van poder."** Tanmateix, **"han passat els anys i per raons logístiques una de les plantes s'ha hagut d'ubicar a Madrid, la qual cosa no han sabut entendre ni aquí ni allà."** En conseqüència, **"l'autofinançament"** ha estat la base del desenvolupament de Facsa al llarg d'aquests darrers anys, **"sense rebre un cop de mà d'enlloc."** En general, considera el finançament **"el gran problema de la indústria catalana."** Altres temes pendents a l'Administració són les comunicacions existents entre la capital catalana i l'altra banda de l'Atlàntic, perquè **"anar i venir de Mèxic sempre ens obliga, als meus clients o a mi, a passar per l'aeroport de Barajas, i això és el que els passa a totes les empreses que treballen amb països americans."**

Malgrat aquests entrebancs, Lluís Bru Viñeta té bones vibracions pel que fa al futur de les empreses catalanes, **"sempre que hi hagi els recursos necessaris per seguir el client allà on es trobi."** Insisteix en la necessitat d'assumir la globalització com una realitat, un fet consumat en què indústries com Facsa tenen molt a dir.

“El factor fonamental que determina l’èxit de qualsevol empresa és un bon equip entusiasmada que remi en la mateixa direcció”

Lluís Bru - Aiguafreda (Vallès Oriental)